

Drenovski list

INFORMATIVNI LIST ZA PODRUČJE MJESNOG ODBORA DRENOVA

Broj 19

Prosinac 2009.

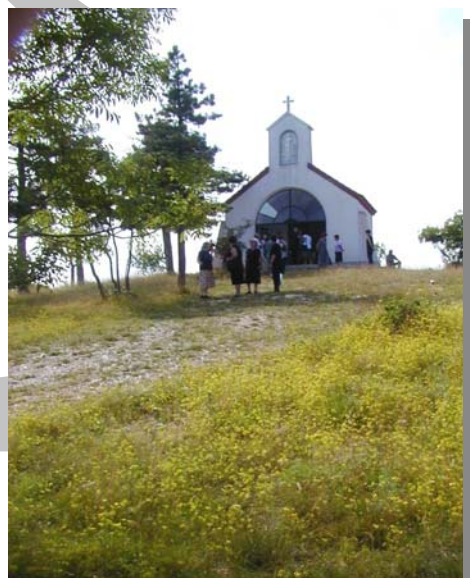
Godina 4.

IZ AKTUALNOG KOMENTARA PREDSJEDNIKA VMO:

MO DRENOVA

OGLEDNI PRIMJER USPJEŠNE MJESNE SAMOUPRAVE

**ISKRICE IZ DRENOVSKE
POVIJESTI
KAPELICA NA VELOM
VRHU**

**REALIZIRANI RADOVI IZ
PLANA PRIORITETA ZA
2009. GODINU**

*Uredništvo "Drenovskog lista" želi svim mještanima Drenove
čestit Božić te sretnu i uspješnu Novu godinu*

AKTUALNI KOMENTAR PREDSJEDNIKA VMO DRENOVA

MO Drenova - ogledni primjer uspješne mjesne samouprave

Susret predstavnika Osijeka, Pule, Šibenika i Rijeke

Iako ponekad izgleda da smo vrlo često u „sukobu“ s gradskom upravom - pokazuje se da naš argumentirani nastup i borba za bolju poziciju mjesne samouprave i uvažavanje mjesnih odbora ipak nailazi na odobravanje.

MO Drenova bio je ogledni primjer uspješne mjesne samouprave (dopis direkcije za upravu i samoupravu):

"Predložili smo VMO Drenovu i glede dobivenih nagrada za Naj-Online i najbolji Dan mjesnog odbora, ali i kao primjer dobre prakse, (Ustroj i način rada radnih tijela vijeća, podjela zadataka i aktivnosti na definiranju problema i potrebe građana do načina realizacije problema i potreba kroz programe i aktivnosti na poboljšanju uvjeta življenja građana na području MO kroz utvrđivanje prioriteta u zahvatima na objektima i uređajima komunalne infrastrukture - malih komunalnih akcija, kroz ekološke akcije, akcije najljepša okućnica, balkon i prozor, kroz projekt lokalnog partnerstva - uređenje šetnice, kontinuirano praćenje i prijavljivanje stanja komunalnog nereda i oštećenja objekata komunalne infrastrukture, učešća u raspravama o urbanističkim planovima i sl., kao i kroz izradu programa iz područja kulture, sporta i rekreacije, zdravlja i socijalne skrbi, brige o djeci, te načina informiranja građana o radu VMO kroz Zborove građana, informativna glasila i WEB stranice MO) da praktično prezentira stupanj razvoja mjesne samouprave u gradu Rijeci na predstojećem susretu gradova."

Praktično iz broja u broj Drenovskog lista možete čitati o dvojicama koje ja osobno, a i drugi vijećnici imamo u pogledu posla kojeg obavljamo. Često se pitamo da li sve to ima smisla i nezadovoljni smo nedovoljnim utjecajem MO na neke odluke bitne za stanovnike dijela grada koji predstavljamo. No, ipak je činjenica da se trud isplati i da se sa konstruktivnim radom mogu ostvariti kvalitativni pomaci. Nije nevažno da smo vrlo često (možda) i previše kritični prema vlastitom radu - pogotovo kada se usporedimo sa drugim sredinama (dovoljno

je pogledati WEB stranice drugih gradova pa se uvjeriti da je Rijeka daleko, daleko ispred svih ostalih), no nama su poticaj naprednije EU sredine i tim standardima trebamo težiti. Nažalost, a to je i situacija u cijelom društvu, traženi pomaci su prespori i uvijek se postavlja pitanje da li ćemo dočekati te „bolje dane“.

Susret predstavnika gradova Osijeka, Pule, Šibenika i Rijeke na temu mjesne samouprave bio je odlična prilika za razmjenu iskustava s drugima te za promociju rezultata u razvoju mjesne samouprave u Gradu Rijeci, a i pružanju svih potrebnih informacija kolegama iz drugih gradova. Posebno su zanimljiva iskustva iz Osijeka gdje MO ima bitno veću ulogu u domeni planiranja, odabira izvođača te konačne kontrole i odobrenja plaćanja komunalnih radova što je značajno podiglo efikasnost korištenja sredstava i kvalitetu izvedenih radova. Nadajmo se da će ovi koncepti koji su dokazani u praksi uskoro uvesti i u naše, riječke mjesne odbore.

Vijećnici VMO Drenova nastavljaju radom do svibnja 2010.

Gradonačelnik g. Obersnel pokrenuo je inicijativu da se u cilju optimizacije troškova izbora vijećnika za Vijeća mjesnih odbora pokuša dogovoriti termin za izbore koji bi bio zajednički. Zbog povijesnih razloga (MO su formirani u različitim vremenima) izbori se održavaju u 3 termina što je problem zapravo svim sudionicima, ne samo sa stajališta troškova grada, nego i problema koje stvaraju političkim strankama (organizacija kampanja i sl.). Gradonačelnikov prijedlog zapravo je bio jednostavan – obzirom da najveća skupina MO ima izbore sljedećeg svibnja, ideja je da mjesni odbori (9) kojima je mandat istekao „produže“ radom do svibnja, a vijećnici manjeg broja odbora (4) bi trebali svoj mandat „skratiti“. VMO Drenova podržava ovi inicijativu tako da će vijećnici nastaviti radom do svibnja sljedeće godine čime ćemo, nadamo se, pridonijeti općoj štednji koja nas čeka sljedeće godine.

Sigurnost, nadležnosti, mišljenja, semafori ... (II dio)

Nakon natpisa u prošlom broju održan je sastanak s predstavnicima Rijeke Prometa gdje su razmotrena moguća rješenja semaforizacije problematičnog raskrižja (parcijalno, korištenjem starije opreme kako bi se smanjili troškovi itd.) te je zaključeno da je jedina korektna varijanta koja će dati željenu razinu sigurnosti za našu djecu kompletna semaforizacija i to s novim semaforima. Nažalost, obzirom da je cijena rješenja vrlo visoka – gotovo u razini ukupnih sredstava MO (905.403,00 kn – uključuje PDV) izvedba će biti u fazama – pa je za sljedeću godinu planirana izrada projektne dokumentacije i ishodovanje dozvola a ostalo tijekom 2011 i 2012. Iskreno rečeno, nismo oduševljeni rokovima no sredstava jednostavno nema, a i ovako će taj projekt praktično „pojести“ većinu proračuna MO u navedenim godinama.

Dopis Rijeka Prometa o razlozima neizgradnje pješačkih prijelaza na Drenovi

Obzirom na stalne upite građana, a i nas vijećnika zašto se stalno odbija uspostava pješačkih prijelaza duž ulica Drenovskog puta i Svetog Jurja zatražili smo stručno tumačenje Rijeka Prometa d.d.. Pristigao je sljedeći dopis kojim se argumentiraju prometni i zakonski razlozi:

Poštovani, vezano na prethodni dogovor dostavljamo Vam tekst o pješačkim prijelazima. Molimo za ispriku za malo kašnjenje ali nadamo se da je još uvijek na vrijeme za Vaš list. Pješački prijelaz dio je prometne komunikacije namijenjene sigurnom kretanju pješaka po javno-prometnim površinama. Budući da se na pješačkom prijelazu sukobljavaju pješački promet i promet motornih i drugih vozila, vrlo je važno da se na njemu osigura maksimalno sigurno kretanje pješaka. Na mjestima gdje na prometnici nema obilježenog pješačkog prijelaza, prelazak pješaka preko kolnika je dozvoljen samo ako je udaljenost do najbližeg pješačkog prijelaza veća od 50 m u naselju, odnosno 100 m izvan naselja.

Obilježavanje pješačkih prijelaza na kolniku javnih i nerazvrstanih cesta podliježe Zakonu o sigurnosti prometa na cestama (NN br. 67/2008) i mora se obavljati striktno u suglasnosti sa navedenim Zakonom. Člankom 38.st.1 i 2. Zakona vozači su obvezatni da prilikom prilazanja obilježenom pješačkom prijelazu prilagode brzinu vožnje tako da se mogu zaustaviti ispred prijelaza. Samim time definirani su i osnovni uvjeti postavljanja pješačkog prijelaza, jer se on može postaviti samo na mjestu na kojemu se vozila mogu na siguran način zaustaviti prije dolaska na sam pješački prijelaz. Osim toga, pješački prijelaz može se postaviti samo na mjestima gdje je osigurana minimalna preglednost, kako za vozače koji upravljaju motornim vozilima, tako i za pješake koji prelaze prometnicu.

To u praksi znači da se pješački prijelaz ne može postaviti u zavoju ili u njegovoj neposrednoj blizini, kao niti između dva uzastopna zavoja budući da je nedovoljna preglednost za sigurno kretanje svih sudionika u prometu. Također, pješački prijelaz ne može se postaviti u neposrednoj blizini ispučenja na cesti koje ograničava vidljivost iz vozila koja nadolaze prema tome dijelu prometnice.

Pješački prijelaz označava se horizontalnim poprečnim trakama na kolniku bijele boje i okomitom prometnom signalizacijom (znakovi C02 i A33 iz Pravilnika o prometnim znakovima, signalizaciji i opremi na cestama, NN33/2005).

Pješački se prijelaz može dodatno označiti trepćućim svjetlima radi bolje vidljivosti, ali treba istaknuti da uvijek mora postojati dovoljna uzdužna preglednost na prometnici kako bi se za vozila, obzirom na dozvoljenu brzinu kretanja na toj dionici ceste, uvijek osigurao dovoljan zaustavni put do pozicije pješačkog prijelaza. Naime, među neupućenima često vlada mišljenje da se uz pojačanu prometnu signalizaciju (prometni znakovi, treptači i sl.) pješački prijelaz može postaviti bilo gdje, što, naravno, nije tako jer stvara lažnu sliku sigurnosti, a ne pruža garancije za sigurno odvijanje prometa.

Općenito možemo reći da se prometni znakovi koji upozoravaju na prisustvo pješaka odnosno pješačkog prijelaza na cesti uvijek postavljaju i održavaju tako da ih sudionici u prometu mogu na vrijeme i lako uočiti danju i noću te pravovremeno postupiti u skladu s njihovim značenjem.

Nadalje Zakonom je propisano da se prometni znakovi,

oprema i signalizacija na cestama, pa tako i pješački prijelazi, postavljaju na temelju prometnog projekta. Prometni projekt izrađuje osoba stručno osposobljena i ovlaštena za prometno projektiranje.

Prema pravilima struke, koja se moraju primjenjivati prilikom izrade prometnog projekta, obvezatno je osigurati minimalne uvjete za sigurno odvijanje prometa pješaka i vozača. Prema tome, projektant mora uzeti u obzir dozvoljenu brzinu i dužinu zaustavnog puta vozila, kao i vođenje pješačkog prometa sa nogostupa na drugi nogostup ili sa neke druge površine namijenjene kretanju pješaka. Nikako se ne smije voditi pješake sa jedne na drugu stranu kolnika a da pri tome pješak mora nastaviti kretanje po kolniku, jer se time izravno dovodi u pitanje njegova sigurnost.

Sastavili Danijel Frka i Vladislav Klobučar

Održana ponovna javno izlaganje prijedloga UPU Gornje Drenove

U iznenađujuće pozitivnoj atmosferi održana je ponovna prezentacija UPU Gornje Drenove na koju smo čekali pune dvije godine. Prezentaciju je vodila gđa. Eda Rumora, ravnateljica direkcije za razvoj, urbanizam i ekologiju, uz sudjelovanje izrađivača plana - Urbanističkog Instituta iz Zagreba. Kao razlozi kašnjenja navedeni su promjena zakonske regulative, kadrovske promjene te na koncu veliki broj primjedbi građana kojima se nastojalo izaći u susret. No, moguće je da se čekanje isplatilo jer smo dobili kvalitetan dokument koji će korektno odrediti prostorni koncept razvoja područja Gornje Drenove. Možemo potvrditi da je većina primjedbi vijećnika MO kao i samih građana usvojena te su napravljeni potrebni kompromisi. Naravno uvijek će biti nezadovoljnika no to su sada doista izolirani slučajevi. Generalno je u ovoj verziji promet korektnije riješen te uz manje primjedbe sigurno (barem konceptualno) rješava tu problematiku. Bilo je i primjedbi u vezi lokacije plinske redukcijske stanice koja je smještena preblizu stambenih objekata što će se razmotriti.

Što se tiče stupnja izgrađenosti i veličina parcela također su napravljene manje korekcije kako bi se izašlo u susret građanima, a utvrdilo se da je neophodna i izrada DPU određenih zona kako bi se preciznije odredila rješenja u prostoru. Mogući i najveći „izazov“ predstavlja odredba da se svi objekti s više od 3 stana obavezno moraju priključiti na kanalizacijsku mrežu, što praktično znači da nema izgradnje višestambenih objekata dok se ne izgradi kanalizacija, a kada će to biti nije jasno. Nadu da se ipak neće trebati previše čekati predstavlja potreba povezivanja kanalizacijskog sustava Viškova s riječkim što bi moglo rezultirati da planirana kanalizacija ipak ugleda svjetlo dana u dogledno vrijeme.

Neki važni objekti ostali su izvan obuhvata plana: okretište na rubu naselje prema Benčanima i naravno nova sportska dvorana koja se, kako smo već pisali, planira raditi na području između Donje Drenove i Škurinja. No, to će se rješavati u sljedećem razdoblju.

Naravno, još je dug put od ideje do realizacije iznesenih koncepata, međutim možemo biti zadovoljni što konačno imamo jasne odrednice za prostorni razvoj Drenove, bez straha da ćemo doživjeti devastaciju koja se dogodila u nama susjednim naseljima. Usvajanje plana se očekuje u veljači 2010 godine.

Damir Medved, predsjednik VMO Drenova

ZAPISNIK SA SASTANKA VIJEĆNIKA MO DRENOVA S PREDSTAVNICIMA RIJEKA PROMETA d. d.

Predstavnici Vijeća MO Drenova susreli su se 22. listopada 2009. godine s predstavnicima Rijeka Prometa d.d. Rijeka. Tema sastanka bili su problemi prometne infrastrukture s kojima se susreću građani Drenove, predloženi za rješavanje kroz Prijedlog prioriteta na području mjesnog odbora za 2010. godinu.

Teme su bile sljedeće:

- Prometna problematika vezana uz Prijedlog prioriteta za 2010. godinu – semaforizacija križanja Ulice Ivana Žorža i Ceste "A" iznad Osnovne škole "Fran Franković"
- Nadležnost nad Cestom "A"
- Pješački prijelaz i nogostup na Drenovskom putu
- kod k.br. 19a – 19e iznad ulaza prema Ulici Bok
- Problematika oborinskih voda
- Odbijanje prijedloga prioriteta VMO Drenova zbog pruge visoke učinkovitosti

Sastanku su prisustvovali:

Predstavnici MO Drenova:

- Predsjednik vijeća MO Drenova, Damir Medved

- Vijećnica MO Drenova, Katherine Trinajstić

Predstavnici Rijeka Prometa d.d.:

- Rukovoditelj sektora prometa, Danijel Frka

- Rukovoditelj sektora održavanja prometnica, Elio Biasiol

- Vladislav Klobučar, referent za signalizaciju

- Leo Kurilić, referent za prometnice

- Igor Ausilio, referent za signalizaciju

Tajnica MO Drenova Dolores Linić

Predsjednik VMO Drenova Damir Medved naveo je da je ključno pitanje ovog sastanka problem semaforizacije raskrižja Ceste "A" i Ulice Ivana Žorža isključivo zbog sigurnosti djece i blizine osnovne škole. Pokazalo se da postojeće trake i mjerači brzine nisu dostatni u usporavanju prometa na navedenom križanju. Postavlja pitanje da li će postavljanje semafora riješiti navedeni problem, kao i pitanje da li troškovi cijelog izvođenja semaforizacije mogu biti i manji od predviđenih, s obzirom da predviđeni iznos zapravo predstavlja ukupan iznos po prioritetima koji se MO Drenova odobrava.

Gosp. Klobučar odgovara da se semaforizacijom rješava sigurniji prelazak djece na tom križanju. S obzirom da nema postojeće infrastrukture, treba postaviti vanjsku opremu, izraditi tehničku pripremu, projekt i pokriti izvođenje radova Cijena navedenog projekta je realna.

Gosp. Frka potvrđuje da semaforizacija povećava sigurnost i smanjuje protočnost prometa.

Gosp. Medved navodi da se projekt ne može realizirati kroz razvojne projekte, on definitivno pripada realizaciji kroz Plan prioriteta, pa postavlja pitanje da li je moguće da predviđeni iznos bude manji, predlaže npr. izvođenje u fazama ili postavljanje rezervne opreme, odnosno bilo koju kombinaciju kojom bi se približilo nekom realnijem iznosu.

Gosp. Frka odgovara da rješavanje u fazama nije moguće, projekt se rješava kompletno kao cjelina, a dodatni je problem što zamjenske opreme nema, upravljački uređaji i kompletna oprema trebaju biti u potpunosti novi.

Gosp. Klobučar navodi da se eventualno izrada projekta i građevinski dio mogu izvesti u prvom dijelu, a nabava opreme kao sljedeća faza.

Gosp. Medved zaključuje da se pokuša pronaći takvo rješenje, jer s predviđenim iznosom za semaforizaciju nije moguće realizirati ništa drugo od planiranih prioriteta za 2010. godinu.

Gosp. Medved postavlja nadalje pitanje nadležnosti nad cestom "A".

Gosp. Biasiol odgovara da je, osnovom dopisa Direkcije za plan, razvoj i izgradnju, cesta "A" data Rijeka Prometu d.d. na održavanje. Predmetna cesta, koju Rijeka Promet d.d. privremeno održava nije dovršena, niti kategorizirana što će najvjerojatnije uslijediti po završetku izgradnje iste.

Gosp. Medved odgovara da će se po planu razvoja do 2011. godine riješiti spoj na Boku s Drenovskom putem pa se u kompletu može rješavati i Cesta "A".

Gosp. Biasiol zaključuje da se zbog očekivanog povećanja prometa zbog izrade tog spoja, treba dati i akcent na sigurnost djece i semaforizaciju prometnice općenito.

Problematika nogostupa na Drenovi odnosno izgradnja pješačkih prijelaza na Drenovskom putu kod kućnih brojeva 19a – 19e iznad ulaza prema Ulici Bok i općenito duž cijelog Drenovskog puta predstavlja značajan problem za stanovnike, a prije svega za školsku djecu, konstatirao je g. Medved. Gosp. Ausilio navodi da na navedenom prostoru nije moguće izvesti pješački prijelaz zato što ne postoje tehnički uvjeti za realizaciju istog, a to su: nepreglednost prometnice, naročito nakon prijevoja. Gosp. Frka daje do znanja prisutnima da će u roku od dva tjedna pripremiti dopis mjesnom odboru Drenova koji bi se uvrstio u "Drenovski list" i time građanima objasnio tehničke i stručne razloge za nemogućnost realizacije pješačkih prijelaza na određenim kritičnim točkama Drenovskog puta.

Gosp. Medved, nadalje postavlja pitanje problematike oborinskih voda na području Drenove, naročito u Žminjskoj ulici, gdje su se već dva puta izvodili radovi (2004. godine i ranije), pa nije jasno da li se radi o lošem projektu ili izvođačima radova, jer se problem poplave neprestano ponavlja.

Gosp. Kurilić odgovara da postojeći slivnik koji se redovno čisti nema dovoljnu moć upijanja vode, jer se u Žminjskoj ulici nalazi mreža s malim profilima cijevi, a isto tako postoji denivelacija u odnosu na Drenovski put. Rješenje vidi u postavljanju upojnog bunara na parkiralištu koji bi se cijevima spojio na postojeću šahtu (rješenje ovog problema je predviđeno prioritetima MO-a za 2010 godinu a sve u suradnji sa stručnim službama VIK-a i ZKD-a Grada Rijeka).

Gđa Trinajstić navodi da je velik problem i pucanja vodovodnih cijevi uslijed prolaza teških kamiona ili previsokog polaganja cijevi. Cijela mreža je problematična pa se postavlja pitanje kvalitete i izvođenja radova.

Gosp. Biasiol odgovara da nema cjelovitog projekta i smjernica na koje bi se moglo nadovezati, pa se problem odvodnje oborinskih voda rješava samo lokalno, po pojedinim lokacijama, izgradnjom upojnih bunara.

Gosp. Medved postavlja pitanje o nemogućnosti izvođenja određenih prijedloga prioriteta za 2010. godinu u MO Drenova navodeći objašnjenja da je odbijeno izdavanje lokacijske dozvole zbog koridora pruge visoke učinkovitosti.

Prisutni zaključuju da se treba zatražiti sastanak s Direkcijom za razvoj, urbanizam i ekologiju.

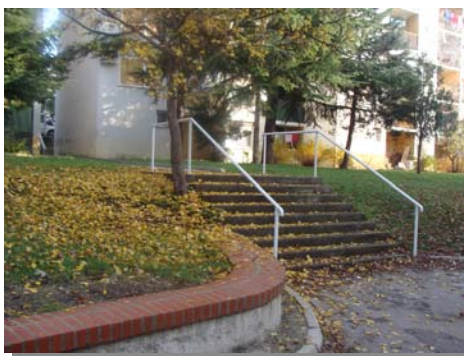
Susret je završen prijedlogom da se ovakvi sastanci održavaju češće jer je to najbolji način da se istaknu pitanja i pokušaju naći rješenja za one probleme koji su od važnosti za građane na području mjesnog odbora.

Dolores Linić, tajnica MO

REALIZIRANI RADovi IZ PLANA PRIORITETA ZA 2009.

Brune Francetića 32 A,B,C

Frkaševo

Kuzminački put b.b.

Igralište na Tuniću

Saniran pločnik, Frkaševo

Rasvjeta Grohovo

Novo dječje igralište

Ulica Brca

Stepenište u Ulici Ružice Mihić

Prema planu prioriteta za 2009. godinu u mjesecu lipnju na području MO Drenova realizirani su radovi u Ulici Brune Francetića kod kućnog broja 22, 32a, 32b, 32c i 37. Izvođač radova je tvrtka "Ceste" Rijeka, a ukupna vrijednost radova iznosi 63.571,00 kuna.

Nadalje izvršena je sanacija kolnika u Ulici Brca prema kućnom broju 1a, odnosno odvojak prema dolcu, a uz sanaciju kolnika prema k.br. Drenovski put 158c i sanaciju nogostupa u Ulici Frkaševo, vrijednost ukupnih radova iznosila je 76.209,00 kuna. Izvođač je bila tvrtka "Modula" d.o.o.

Izvođač radova Ri-gradnja d.o.o Rijeka izveo je sanaciju dijela kolnika u Kuzminačkom putu b.b., u Ulici Svetog Jurja 15 i 17a, te Ulici Podbreg od kućnog broja 24 do 28. Vrijednost navedenih radova iznosila je sveukupno 95.416,20 kuna.

Nadalje, završeni su radovi u Ulici Grohovo, gdje se izvršila nivelacija rubnih dijelova kolnika, kao i obzidavanje električnih stupova u Ulici Brune Francetića, iznad Tonića.

Prema redoslijedu izvršenja Plana raspodjele sredstava za komunalne prioritete u 2009. godini, tijekom mjeseca rujna i listopada, na području mjesnog odbora Drenova izvršeno je proširenje javne rasvjete u Ulici Brune Francetića između kućnog broja 16 i 18.

Nadalje, proširenje javne rasvjete izvedeno je i od Ulice Grohovski put prema Ulici Grohovo kod kućnog broja 2. Ukupna ugovorena vrijednost radova na proširenju javne rasvjete u Ulici Grohovo i Ulici Brune Francetića s PDV-om iznosi 113.000,00 kuna, a radove je izveo TD Energo.

Javna rasvjeta proširena je i u Cvjetnoj ulici kod kućnog broja 2. Ugovoreni iznos radova je 18.000,00 kuna s PDV-om.

Planom prioriteta pod stavkom Dodatno uređenje igrališta u Ulici Put k igralištu predviđeno je 20.000,00 kuna, a iz navedenih sredstava izvedena je sanacija oštećene podloge igrališta (asfalta) na mjestima gdje su postojale pukotine i neravnine, kao i ugradnja rizle na zemljanu površinu uz igralište, duž betonskog zida, kako se nakon kiše ne bi stvaralo blato.

Mjesni odbor Drenova bogatiji je za još jedno dječje igralište, smješteno u Ulici Cvetkov trg u blizini knjižnice. Iz sredstava za redovno održavanje Odjela gradske uprave za komunalni sustav, postavljeni su rukohvati na stepeništima duž Ulice Frkaševo kao i rukohvati na stepenicama koje povezuju Ulicu Ružice Mihić s parkiralištem Centralnog gradskog groblja.

Dolores Linić, tajnica MO

ISKRICE IZ DRENOVSKE POVIJESTI KAPELA ILI SPOMENIK NEZNANOM JUNAKU NA VELOM VRHU?

Uvod, početno pitanje i dvojba

Kapelica u izgradnji

Sve do kasnog ljeta 1997. godine za Veli vrh znali su samo zaljubljenici u prirodu. Tamo su pohodili, diveći se prekrasnom krajobrazu, ostatku nekadašnjeg preoptimistično nazvanog i nikada saživljenog "Arboretum Litorale Hungaricum" (Arboretum Mađarskog primorja) s još uvijek živim primjercima Španjolske jele (prorijeđene čak i u Španjolskoj). Brali su gljive i zakonom zaštićene biljke. Redoviti posjetitelji i sada i onda, bili su također i neumorni penjači, koji marljivo vježbaju na strmim liticama Velog vrha, biciklisti, koji su čak i klub nazvali Veli vrh, planinari i svi njima slični. Zaljubljeni su parovi također tamo nalazili sebi toliko potreban mir. Naravno da ima i onih "prijatelja prirode" koji su upravo tu (?) našli savršeno mjesto za odlaganje svog golemog otpada; istrošenih guma i odavno islužene bijele tehnike. Također, to je bilo i mjesto za "privremeni otpad" jednog renomiranog građevnog poduzeća s kvarnerskog otoka, o čemu je svojevremeno pisao i Novi list. I uz tvrtku koja tamo redovito održava svoj okoliš skladišta opasnih tvari, primjereno ograđen visokom bodljikavom žicom, to je bilo uistinu jedno idilično i nadasve mirno mjesto.

I odjednom uznemirili su se mnogi duhovi i drugovi, kako sadašnji, tako i bivši. Započela je sanacija kapele, koja je sasvim lijepo mirovala u ruševinama zadnjih nekoliko desetljeća. Ali eto, dogodilo se ukazanje i javio se očevidac. Čovjek je krenuo nadahnut pozitivnom energijom, dostatnom voljom, prožet Božjom, ali i neizbježnom ljudskom pomoći dobronamjernih ljudi. Započela je obnova.

I tada se javlja dvojba iz naslova, tema koja je na trenutak zaokupila mnoštvo. Pojedinci, živeći svjedoci vremena i sudionici NOB-a (Narodno-oslobodilačke borbe od 1941.-1945.; podsjetnik za mlađe uzraste) tvrdili su odlučno i jasno: "To nije crkvena građevina, već isključivo spomenik fašizmu. Nedopustivo je da se obnavlja!" Oni brojniji, nisu tvrdili ništa. Za njih, to je bila i ostala samo kapela - sakralna građevina.

O građevini (ili kapeli ili spomeniku)

Potaknut ovom dvojbom, uz ponešto truda i "istraživanja" pokušao sam bar provjeriti što se provjeriti da. U obje se tvrdnje mogu pronaći elementi koji istu potkrepljuju. Jer svaka građevina, pa bila ona kapela ili nešto drugo, u isto je vrijeme i spomenik koji govori o graditeljima i vremenu gradnje. Oni koji tvrde da nije riječ o "crkvici" to dokazuju elementima građevine poput: nepostojanja vrata i oltara, neposvećenosti niti jednom svecu, neregistraciji u katastru i gruntovnici, kao ni u crkvenim knjigama. U prilog svojoj tvrdnji da je riječ o spomeniku fašizma, navodi se, uz prije napisano i izgled (arhitektura?), fašistička obilježja koja su bila ugrađena u zide (projektni zadatak autoru bio je izgraditi spomenik neznanom junaku!) te zaključak da tu nikada nije služena sveta misa za vojnike, već su isti svoje duhovne potrebe obavljali u okolnim crkvama na Drenovi i u Rijeci. Nadodaje se i tvrdnja po kojoj lokalni fašisti, Drenovčani, kada nisu uspjeli postaviti spomenik na nekoliko lokacija na kojima je bilo pokušaja, pa čak i na samom Velom vrhu, to je eto, službeno učinila talijanska vojska, na neizravan, perfidan način. Tvrdi se da je "spomenik svečano otvoren" 21. travnja 1942. godine (dakle, na fašistički praznik "Natale di Roma") uz glavnog govornika "proslavljenog po istinskom zlu" generala Roatu. Spomenik je blagoslovio, bez sv. mise, samo s kraćom molitvom vlč. Giuseppe Mariottini, župnik D.Drenove. Eto, to je ukratko jedno mišljenje o građevini kao isključivom spomeniku fašizma.

Jedan nedavno preminuli Drenovčan, rođ. 1909. također je svojevremeno, baš u doba kada je tema obnove zaintrigirala puk, po svom sjećanju (postoji zabilježba) također dao izjavu, iz koje proizlazi: Blagoslov kapele bio je u proljeće 1942. godine, kišilo je. Tih je dana (možda i isti dan) također na prostoru između kapele i vojne zgrade (sada skladišta, u to doba vojarne, a nekoć, u početku lugarske kuće) pokopan jedan vojnik, čiji su posmrtni ostaci kasnije ekshumirani i prenijeti. Nije poginuo na tom prostoru. Također, isti je gospodin izjavio i nekoliko interesantnih detalja vezanih za Veli vrh. Po njegovom sjećanju i priči, koju je čuo od starijih ljudi, u vremenu od 1909.-1919. godine na prostoru Velog vrha vršena su iskapanja kamena, koji se koristio za obnovu i ugradnju u Guvernerovu palaču i u Kapucinsku crkvu (pogotovo kameno podnožje-cokul, oko crkve).

Kapelica neposredno nakon izgradnje

Nakon svih tih spoznaja i priča, uslijedila je provjera nekih podataka (poglavito datuma, navedenih osoba, praznika i sl.), bar onih koji se mogu provjeriti i potvrditi. Ista dokazuje ipak nešto drugo. Ili su pojedina sjećanja izbljedinila ili su bila prilagođena dnevnim potrebama, pomalo zvučno dopunjena "jakim argumentima".

U dnevnim novinama " LA VEDETTA D'ITALIA" koje su u Rijeci izlazile svakodnevno, oko tih datuma iz travnja 1942. godine nema nikakvih zapisa o takvom događaju, što bi svakako bilo zabilježeno uz tako važnog govornika, kao što je general Roata (zapovjednik 2. Talijanske armije, nakon rata osuđen za ratni zločin). Ali zato imamo obavijesti o proslavama i dobrim željama Adolfu Hitleru za njegov 53. rođendan (20.04.1942.), zatim informaciju da je u Talijanskom nogometnom prvenstvu Fiume (Rijeka) pobijedila Treviso 2:1 i to u

Kapelica prije obnove

Giuseppeom Raimondijem. Izgrađena je radom samih graničara i vojnika XXVIII sektora talijanske vojske (to su bili vojnici iz sjeverne Italije, uglavnom iz Bresce i Bergama). Izgradnja i posveta bila je u ime Italije, kao simbol na travanjsku pobjedu (misli se na okončanje Travanjskog rata s kraljevinom Jugoslavijom) i oslobođenja ovoga kraja od srpske tiranije! (citat u izvorniku od 5. studenog 1941., str.3: "...che il nome d'Italia suoni come simbolo di Vittoria e di civitta' in una terra da lunghi anni soggiogata dalla tirannia serba"). Kapela je dobila i svoju zaštitu u imenu Majke Božje od stražara na granici! Naravno da je i tom prilikom bilo "prigodnih govora" koji su veličali trenutak, nepobjedivog i pronicljivog vođu i slavu graditelja, alikada ih nema? Bar toga smo se naslušali. A praznik " Natale di Roma ", to je jednostavno bio praznik rada! (La Festa del lavoro). Rekli bi danas: ŽIVIO 1.MAJ! (više nam je "u uhu" nego 1. Svibanj. Eto i to je jedna od ostavština prošlih vremena - jezični spomenik).

A sada, samo o građevini

Izgrađena je na najvišoj koti Velog vrha na nadmorskoj visini od 439 metara, na travnatom proplanku s veličanstvenim pogledom na "cijeli svijet". Godine gradnje odredile su neoklasicističku arhitekturu 30.-40. godina prošlog stoljeća. Kapela ima izbačenu apsidu (za oko 1 m) i preslicu nad ulaznim pročeljem, interesantno, bez zvona. U preslici se nalazi kameni ("Carrara" kamen) reljef Majke Božje, koja u rukama drži dvije crkve: trsatsku i kozalsku. Ziđe je iz kamenih blokova debljine oko 70 cm. Visina do vijenca krova je 3,10 m, a do sljemena dvostrešnog krova 5,60 m. Visina preslice je 7,50 m i na nju je ugrađen betonski križ visine oko 60 cm. Kapela ima veliki lučni ulaz širine 3,45 m i visinu u tjemenu od 3,75 m. Izvorno, bila su samo željezna vrata, (portun iz metalnih profila, vizualno providan, što bi bilo bolje da je ostalo i tijekom obnove, bez ostakljenja). Na bočnim zidovima kapele, obostrano je po jedan lučni prozor dimenzija 70x150 cm. Korisna površina kapele (unutarnja) iznosi 16,30 m². Kapela se koristila sve do 8.rujna 1943. (do kapitulacije Italije), od kada je napuštena i prepuštena propadanju. Tijekom poraća, od 1945. nadalje, nitko o njoj nije vodio brigu, tako da je građevina progresivno propadala. Djelomično i zbog toga što je i u vrijeme izgradnje, ali i kasnije, taj prostor bio u vojnoj zoni i nije

bilo dozvoljeno izvoditi nikakve radove u istome, bez suglasnosti vojnih vlasti. Pučanstvo Drenove, u doba Italije, moglo je biti tamo samo na dan otvaranja kapele, što također svjedoči o karakteru građevine.

Tu su prilikom neki i iskoristili. Takvo je stanje (propadanja) potrajalo sve do druge polovice 90-tih godina prošlog stoljeća, kada je krenula spontana obnova na prije opisani način. Obnova je podrazumijevala cjelovitu sanaciju zgrade s novim krovom i krovom, žbukanjem i bojanjem ziđa, fasadu te opločenje poda. Ugrađena je i crna bravarija (dva bočna prozora i ulazna metalna vrata po uzoru na nekadašnja, u početku postavljena bez ostakljenja, kasnije, mimo volje projektanta sanacije, ostakljena). Unutrašnjost apsida oslikao je ruski umjetnik Aleksandar Zvjagin (oslikao i unutrašnjost crkve Sv.Nikole na Turniču), dok je kameni reljef u preslici restaurirao akademski kipar Zlatko Kutnjak.

Kapelica danas

Nedugo nakon obnove, okoliš kapele doživio je još i dodatno "oplemenjivanje vanjskog prostora" u neposrednoj blizini, za koji su uradak interes pokazale i komunalne službe Grada Rijeke. Izdano je i rješenje o uklanjanju, ali još ništa. Poznati osjećaj građanske bespomoćnosti. Svaki izričaj i potreba za duhovnim mogla se i mora rješavati u ili oko kapele, bez pojedinačnih intervencija u prostoru. Bar tu, mjesta ima za sve - višestruko provjereno !

Zaključak

Dobro je što su početne strasti i duhovne i drugarske u smiraju. Svatko o tome i dalje ima svoje mišljenje i neka ima (živjela sloboda misli! Ona je vječna). Točna je tvrdnja da svaka vlast, bez obzira na boju, podrijetlo i odnos prema čovjeku i kraju, nastoji uvijek svoju eru vladavine (za koju u trenutku stvaranja misli da će biti vječna) obilježiti u vremenu i prostoru. Nije to ništa novo. Upravo je "naše" područje zahvalno za okupatore i (ili) osloboditelje svih boja i nacionalnosti. Koliko ih je samo prošlo? Takvih građevina u prostoru, a svaki je zahvat spomenik svoje vrste, imamo bezbroj (od graditelja Mađara, Francuza, Austrijanaca i Nijemaca, Talijana, Čeha, Židova, Belgijanaca, Engleza, Slovenaca... pa i nas Hrvata samih!). Sva je sreća da je većina ipak opstala tijekom godina. Da je mišljenje o tome, tko je gradio, kojim povodom i s kojim ciljem - prevladalo, malo bi toga poslije svih ratova, dolazaka i odlazaka koji su okončani u našem kraju (Rijeci i okolici) ostalo. Nije potrebno nabrajati luke i prometnice, brojne stambene, industrijske, javne i sakralne zgrade koje i danas služe ili su samo djelomično ili potpuno promijenile unutarnju namjenu prostora, ali su zadržale pročelja !

A ovako, svatko od nas može doći na Veli vrh i na trenutak razmisliti o burnim prošlim vremenima. Kako je to onda bilo? Kako je danas? A možda i najvažnije - što činimo mi sami, da nam sutra bude bolje, pa - i na Velom vrhu ?

Marino Štefan

DRENOVSKE ADRESE ULICA RUŽICE MIHIĆ

Ružica Mihić

Ako iz pravca Škurinja od raskršća kod škole krenete Ulicom Braće Hlača, prva ulica lijevo je Ulica Ružice Mihić. Započinje kod dječjeg igrališta nad nekadašnjim skloništem, a završava stepenicama koje vode na veliko parkiralište kod Centralnog gradskog groblja. Ova tiha, drvoredom ukrašena ulica s pravom nosi nježno žensko ime Drenovčanke Ružice Mihić. Kako povremeno u našem listu objavljujemo napise o našim ulicama, odlučio sam se ovaj put za ovu, budući da poznam Ružičinog brata, gospodina Atilija Mihića. Na moju molbu rado je pristao na razgovor o svojoj sestri.

Recite mi za početak par riječi o vašoj obitelji. Gdje ste živjeli?

Ružica je najstarije, a ja najmlađe dijete od nas sedmero koliko su ih imali naši roditelji. Rođena je 18. listopada 1921., a ja 1939. godine, tako da je među nama punih 18 godina razlike. Živjeli smo u našoj kući u zaseoku Tonići u današnjoj Ulici Bruna Francetića.

Ulica Ružice Mihić

Obzirom na veliku razliku u godinama ne znam puno o njezinom životu u mladosti. Znam da je išla u školu na Donjoj Drenovi koja je od Rimskog ugovora 1924. god. pripala Italiji pa je i škola, kao i sve škole tada u Rijeci, bila talijanska. Tonići su pripadali tadašnjoj Jugoslaviji, no u to doba Gornja Drenova nije imala škole. Kasnije je završila kurs za šilicu. Po pričanju roditelja znam da se trebala i zaposliti, ali je rat

prekinuo sve. I sad imam njezinu radnu knjižicu, ali bez i jednog dana radnog staža.

Kao što kažete počeo je rat. Kako i kada se Ružica uključila?

Drenova je u početku rata imala dva čovjeka koji su bili borci-partizani od samog početka rata: moj brat Venceslav Vence Mihić, dvije godine mlađi od Ružice i Vilim Štefan koji su bili nosioci i pokretači otpora na Drenovi. Postupno su mnogi muškarci s Drenove otišli u šumu u partizane. Žene su ostale i postale nosioci terenskog rada. U "Kastavskom zborniku" br. 1 iz 1978. godine u članku "Žene Kastavštine u NOB-i 1941-1942. god." autorice Milke Milenić-Nežić piše:

Ružica Mihić iz Drenove član je SKOJ-a, zatim i član KPJ. Njezina je aktivnost svestrana. Donosi i dijeli štampu, sakuplja i nosi hranu, dovodi na vezu nove borce, odlazi preko granice, radi s omladinom i ženama... Tako je radila sve do siječnja 1945. godine, kad je hapse četnici, muče i zlostavljaju i nakon toga predaju Nijemcima.. Odvedena je u neki koncentracioni logor i nije se više vratila.

Ružica se aktivno uključila u pokret otpora vrlo rano, već 1942. god. na nagovor svoga brata Venceta i radila je aktivno na terenu baš kao što piše u navedenom članku. Moram reći da je bila prva žena sekretar SKOJ-a.

Možete li se prisjetiti kako je došlo do toga da je uhapšena?

Točno znam i sjećam se svakog detalja iako sa imao tek 5 godina. Godine 1944. jedan mladi borac, partizan s Drenove bio je ranjen i došao je kući na oporavak. Četnici, koji su se tada već povlačili prema zapadu, našli su ga ranjenoga, na mukama je progovorio i rekao neka imena. U velikoj raciji od Benaši do Kablari zarobili su dvadesetak starijih ljudi. Među njima je bila i jedna žena koja je pokazala svoju sestru. Ružica, znajući da je u opasnosti spavala je u Kućicama kod svoje tete. Upravo na dan Vilije Božje 1944., ujutro je došla doma kad se pojavila grupa četnika s kojima je bila i žena koju sam spomenuo i rekla: "To je Ružica Mihić koju tražite." Naredili su joj da se spremi. Kao sad se sjećam: ušla je u "kamarin" da se obuče, dva četnika za njom. Jedan od njih nabusito joj je naredio: "Ajde požuri, požuri", dok je drugi rekao: "Pusti ženu da se obuče jer ide u nepoznato". Hoću reći da je i među njima bilo ljudi. Četnici su je predali Nijemcima koji su je odveli u Sveti Matej, poslije toga na Trsat pa u zatvor u Via Romi. Početkom veljače transportirali su je u zloglasni koncentracioni logor Dachau u Njemačkoj. Kad su Amerikanci koncem rata, u svibnju 1945. oslobodili logor bila je još živa. Kad su se Drenovčice Marija Tomašić udana Fućak, Kristina, ne znam prezime premda sam joj poznavao muža i djecu i još jedna žena, koje su bile u logoru zajedno s Ružicom, vratile na Drenovu, ispričale su kako je Ružica bila preslaba da izdrži transport kući, imala je samo 38 kg. Amerikanci su je zadržali na oporavku, ali nije izdržala i umrla je u kolovozu 1945., u dvadesetčetvrtoj godini života o čemu smo dobili službenu obavijest. Marija Tomašić Fućak je donijela neke sitnice, ogledalce i šminku koje je Ružica poslala svojoj mlađoj sestri po čemu znamo da je u doba kad su one krenule kući još bila živa, ali preslaba da bi izdržala put do kuće.

Moj brat Milutin Milo Mihić poginuo je kao partizan u bitci za bolnicu na Petrovoj gori tako da je rat mojim roditeljima odnio dvoje djece, a nama, djeci brata i sestru.

Christian Grailach

TJELOVJEŽBA ZA ŽENE U DOMU NA LOKVI

Prva grupa s voditeljicom Martinom

U dvorani Doma na Lokvi, Drenovski put 176, nastavlja se već treću godinu za redom s redovnim provođenjem organizirane tjelovježbe u sklopu projekta pod nazivom "Vježbanjem i pravilnom prehranom protiv dijabetesa i bolesti koštanog deficita".

Projekt provodi Zavod za anatomiju Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Rijeci, a financiran je sredstvima Grada Rijeke. Tjelovježba je organizirana pod stručnim vodstvom fizioterapeuta, a ulaz je za sve zainteresirane besplatan. Vježbe se održavaju u dva termina: od 17.00 do 18.00 i od 18.00 do 19.00 h, ponedjeljkom, srijedom i petkom. Voditeljica prve grupe Martina Maričić istaknula je kako su žene Drenove zdušno prihvatile ovu korisnu inicijativu jer na spisku redovnih vježbačica ima ih ništa

Gospođa Eufemija Todosijević

manje nego pedesetak. Vjerujemo da su i organizatori ugodno iznenađeni i nije im bilo teško organizirati dva termina. Voditeljica druge grupe je Tina Martinčić. Obje su na trećoj godini studija fizioterapije i ove vježbe su dio prakse uz studij. Na netaktilno pitanje okupljenim ženama o godinama vježbačica u glas odgovaraju: "Prosjeck 60". No ipak su mi ponosno predstavile svoju najstariju članicu, 80-godišnju Eufemiju Todosijević. Veseli i čilu šinjoru Eufemiju pitam da li je mogu slikati. "Za srce Isusovo, ča baš mane. Ma ako je za Drenovski list neka bude. Znate ja san van jako redovna na ovih vježbah i prihajat ću dokler god buden mogla!"

Christian Grailach

3. MEMORIJALNI MALONOGOMETNI TURNIR "MAŽED EL GHARNI"

Prvi jesenski vikend obilježio je, sad već tradicionalni memorijalni malonogometni turnir "Mažed El Gharni" koji se već treću godinu za redom održava u spomen na našeg sumještana Mažeda.

Iako je se među samim organizatorima pojavila bojazan po pitanju vremenskih prilika, priroda se ipak pokazala blagonaklona te smo vikend iskoristili za sport i zabavu. Na turniru je sudjelovalo 15 ekipa iz svih dijelova grada. Izvlačenje parova održano je večer prije početka turnira u caffe baru „Dominus“.

Održavanje dvodnevog turnira, koji je počeo u subotu 26. rujna 2009. u 11 sati na malonogometnom terenu OŠ „Fran Franković“, omogućili su caffe bar „Romano“ i ravnatelj škole gospodin Marko Starčević. Turnir je do samog kraja, dakle do nedjelje navečer zadržao odličnu atmosferu i zavidnu razinu fer igre. U dvadesetak sati nogometa imali smo prilike vidjeti kako poteze koji su nas nasmijali, tako i one koji su nas oduševili, među kojima se naročito ističu oni Sandija Majera koji je dobio pehar za najboljeg strijelca turnira.

Pehar namijenjen najboljem golmanu turnira, svojim je odličnim obranama zaslužio Sandijev suigrač Stipe. U borbi za nagrade ostale su četiri polufinalne ekipe: MNK Kozala, Zavoj, Rujevica te ekipa No Name. U utakmici za 3. mjesto igrači MNK Kozala savladali su ekipu Zavoja, i time osvojili novčanu nagradu u iznosu od 500 kn i pripadajući pehar. U finalnoj utakmici odigranoj između Rujevice i ekipe No Name, dečki s Drenove su na opće oduševljenje

publike osvojili 1. mjesto, za koje je novčana nagrada iznosila 2000 kn, a dečki s Rujevice morali su se utješiti s 1000 kn, namijenjenih za 2. mjesto. Svoj doprinos turniru svakako su dali i suci, brinući se da na terenu sve prođe korektno. Turnir je dobar primjer kako se s puno entuzijazma i angažiranosti mladih i bez puno sredstava može svim sudionicima i gledaocima pružiti vikend proveden uz sport, zabavu i smijeh - upravo ono što je Mažed najviše i volio.

Nasrin El Gharni

Drenovski list, informativni list za područje Mjesnog odbora Drenova - Rijeka

IZDAVAČ: Vijeće MO Drenova - Pododbor za kulturu, Rijeka, Cvetkov trg 1, Tel: 255- 275, Fax: 504-570, e-mail: mo.drenova@rijeka.hr, web: www.rijeka.hr/drenova

ODGOVORNI UREDNIK: Damir Medved

UREDNIK: Christian Grailach

UREDNIČKI ODBOR: Marinko Boško, Željko Delač, Mladen Frlan, Christian Grailach, Draško Maršanić, Marina Frlan Jugo, Dušan Štefan

NAKLADA: 1.200 primjeraka

SLAVKO MIKAČ

ČOVJEK KOJI SE BRINE O NAŠOJ NEBRIZI

Održavanje čistoće na ulicama našeg mjesnog odbora, priznat ćete, nije baš mali i laki posao. Pogotovo kad na jesen lišće pokrije svaki kutak naše lijepe Drenove i učini je još ljepšom., a nekima i romantičnijom. No,

s kolnika i nogostupa treba to očistiti. Kod toga treba znati da je Drenova površinom najveći mjesni odbor u gradu Rijeci. I kad u hrpama lišća često vidate čovjeka s kolicima i brezovom metlom znajte da je to naš ulični čistač, gospodin Slavko Mikač.

Gospodina Slavka koji se bori s neumitnošću godišnjih doba, a nažalost često i s našom nebrigom zamolio sam za kraći razgovor i evo što mi je ispričao:

Zovem se Slavko Mikač, rođen sam u mjestu Srbac pokraj Bosanske Gradiške. U Rijeku sam došao još 1969. godine. Sa suprugom s kojom sam se u Rijeci i oženio nakon 15 godina vratio sam se u Novu Gradišku gdje sam radio u tvornici alata TANG dok nije početkom 90-tih otišla u stečaj. Nekako u isto vrijeme mi je liječnik za sina koji je bolovao od astme kao jedino rješenje preporučio preseljenje u planinski kraj ili more. Kako mi je brat živio u Rijeci odlučio sam se za more. Prodao sam kuću u Novoj Gradišci i s obitelji 1994. godine doselio u Rijeku.

Mjesec, dva nisam mogao naći posao i prijatelj me je savjetovao da otiđem u Komunalno poduzeće "Čistoća". Ne budi lijen, otišao sam u upravu gdje su me lijepo prihvatili i ponudili posao čistača koji sam bez razmišljanja i rado prihvatio. I tako od 2. veljače 1995. neprekidno, kao i danas radim na održavanju čistoće drenovskih ulica i nogostupa.

Koje je područje koje "pokrivete"?

Cijeli mjesni odbor Drenova, počevši od Streljane, preko Boka do Lokve i Podbrega. Zađem i u

Kablari, ali rjeđe. Tamo uglavnom ide "čistilica". To vam je ono vozilo s rotirajućim čeličnim četkama.

Je li posao težak i kako to organizirate? Gdje ima najviše problema, odnosno posla?

Nije teško, jedino pate noge. Cijelo radno vrijeme od 6:30 do 13:30 na nogama i po svakom vremenu. I po suncu, vjetru pa i po kiši. Tu nema pomoći, takav je posao. Ali ne žalim se i sretn sam i zahvalan mojem poduzeću da me je zaposlilo kad sam bio u teškoj situaciji s bolesnim djetetom i nezaposlenom suprugom.

Kako se slažete s Drenovčanima, jesu li zadovoljni vašim poslom?

S ljudima s Drenove se odlično slažem. Poštujem moj rad, a u ovih 14 godina samo sam jednom doživio prigovor na moj rad koji je čak i uprava moga poduzeća procijenila zanemarujućom i u moje ime ispričala se podnositeljima žalbe.

Što se organizacije tiče imam jedan uhodani redoslijed kojeg se godinama pridržavam. Najviše posla ima vikendom kad se oko pekara i kafića noću skupljaju mladi i ostavljaju papir, vrećice, prazne boce i tako. A što ćete mladost k'o mladost. A pogriješio bih kada bih rekao da se često i stariji slično ne ponašaju.

A sin i astma, je li more pomoglo?

Vjerujte da je. Već nakon tri mjeseca osjetilo se poboljšanje i sad je, hvala Bogu, sve u redu.

Christian Grailach

AKCIJA DOBROVOLJNOG DARIVANJA KRVI

U prostorijama mjesnog odbora Drenova, 16. listopada 2009. održana još jedna u nizu humanitarnih akcija dobrovoljnog darivanja krvi u organizaciji Društva dobrovoljnih darivatelja krvi Drenova, Gradskog društva Crvenog križa i Zavoda za transfuzijsku medicinu KBC-a Rijeka.

Akciji pristupilo 35 darivatelja, od čega i tri nova, a prikupljene su 33 doze krvi. Zanimljivost je da se akciji svaki puta odaziva i sve više žena, kao i darivatelja koji akciji pristupaju po prvi puta, što je za svaku pohvalu. Nakon darivanja krvi, već tradicionalno, za darivatelje je organiziran ručak u prostorijama DVD-a Drenova.

Dolores Linić, tajnica MO

PAR BESED PO DOMAĆU

MARIO UDOVIĆ - ZIDARIJA KOT HOBI

Mario Udovič

Govori mi neki dan jedna šinjora s Podbrega: "Ste vi videli pul one kuće kad se z ulice Bruna Francetića gre Kablaron skrene desno prema Pobregu kako oni čovek ima sega storeno okol kuće. Ča ne bite to stavili va list?"

Ne budi len šal san i evo ča smo čakulali paron Mario i ja:

Ja san Mario Udovič, z Pehina san, a va Drenove bivan 40 let. Va ovoj kuće va koj smo sad, Kuzminački put broj 34, bivan ženun, sinon i negovun familijun. I kuću i se ča vidite okol nje san sam storil svojemi rukami, aš se ča vidin i zamislin moren i storit. Evo vidite na primjer ov veli važ za rožice od cementa.

Ja san ga storil tako da je nutarnji kalup bila pinjata za prascon kuhat i okole san od cementa storil važ i ukrasil ga mičeh keramičkih pločicah va kolore. Po profesije san zidar i nisan storil samo ovu jednu, moju kuću. Još san kuć storil, bratu, susedon i još neke i puno tega okole zazidal. Sačeren se bavim ča se tiče zidarije. Evo na primer ov naš vrt. Va njemu san storil sistem za navodnjavanje. Kanal i samo lejen vodu i koreni dobiju vlagu.

Sad san va penzije. Najprvo san 18 let delal va građevinskon poduzeću "Jadran", onda četira leta va "3. maje" kot brodski zidar. Znate ono, keramiku, dopia fonda betonirali i se ča je na brodeh trebalo zidat. Onda do penzije, zadnjih 10 let va "Elektroprimorju", zidali smo trafostanice i tako.

Kako i saki va svoj radnen vijek sega san proval. Evo, spametin se, baš san va "3. maje" delal, kad je bil požar na "Ragne Gorton" kad je puno judi zgorelo, vela tragedija je bila.

Mariov hobi

Znan da kad drenovske maškare gredu okolo obavezna in je štacija i vaša kuća. Pa i naslovna stranica sedmega broja Drenovskega lista snimljena je va vašen dvorišću, baš ovde kade sad čakulamo.

Od vavek naša kuća jako štima maškare i velo nan je veselje kada pridu i kad jih moremo počastit. Zadnjih let je tega manje. Malo neš ne štima va organizacije, neki stareji umre, mlaji, pogotovo ovi novi ki su se doselili za maškare jako ne bacilaju, i tako van je to va saken amaterizme.

Ja san jedno 5 let kantat va drenovsken zboru i va Zametsken korenu još kad su Zamečani prihajali na Drenovu, kad nas je vodil Ljubo Mulac. A lepo je bilo, ali i velo odricanje. Onda san počel kuću delat i nisan imel vremena za kantat. Baš smo bili na gostovanju va Ljubljane i govorin ja Miljenkotu Štefanu ča je sopal saksofon: "Miljenko ti si kuću storil, a ja još nisan ni temelji. Ja ću lepo va mjesnu zajednicu predat robu od zboru i više neću kantat". I tako je finilo moje kantanje. Kantat je i moj pokojni brat Nevio ki je kantat i va sadašnjem zboru DVD Drenova.

I tako ste va penzije od svojga zanata storil hobi. Zato san prišal, a najmanje smo o ten govorili.

Sad san se posvetil kuće i familije. Od svojga zanata san storil i mići hobi. Čujte, kad iman malo vremena storin kakov ukras za okol kuće kot ča je ovi dvorac kega ste slikali i ovi posebni sandučić za poštu kega san storil od klesanega mramora.

Volin da mi je lepo okol kuće, a i va konobe iman čuda starih stvari. Kad ča najden spravin da se sačuva.

Christian Grailach

Mješoviti pjevački zbor DVD Drenova i klapa Drenova poziva vas na
BOŽIĆNI KONCERT

koji će se održati u subotu, 26. prosinca, na blagdan Svetog Stjepana u 19 sati poslije večernje mise u crkvi BDM Karmelske na Donjoj Drenovi.

Isti koncert održat će se u utorak, 5. siječnja 2010., uoči blagdana Tri kralja u 19.30 sati poslije večernje svete mise u crkvi Svetog Jurja mučenika na Gornjoj Drenovi.

SVEČANOST U SAMOSTANU DRUŽBE SESTARA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

Sestra Dobroslava Mlakić

Zbor sestara samostana

Družba sestara Presvetog srca Isusova i Riječko filatelističko društvo organizirali su 25. studenoga, u Kući matici predstavljanje prigodnog žiga i prigodne omotnice u povodu obilježavanja 120. obljetnice karitativnog djelovanja Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice jedine autohtone riječke Družbe sestara Presvetog srca Isusova i 110. obljetnice Družbe.

U svečanoj sali drenovskog samostana, nakon što je zbor sestara otpjevao himan Majci Krucifiksi, o njezinom životu govorila je sestra Dobroslava Mlakić. Mnogobrojnim gostima obratila se i vrhovna glavarica s. Felicita Špehar, a poštanski protokol objasnio je predsjednik Riječkog filatelističkog društva, gđin. Borut Kopani. Riječanka Marija Kozulić (1852.-1922.) bila je učiteljica glazbe i

zabavišta. Radila je u radionici i trgovini crkvene odjeće da bi pomogla obitelji u financijskim poteškoćama i istodobno se sva posvetila vjerskoj pouci djece, osobito siromašnih i napuštenih djevojčica, a skrblila je i za siromašne i umiruće po obiteljima privodeći ih k Bogu po svetim sakramentima. Iz Trsta se u svoj rodni grad Rijeku vratila 1889. i pod vodstvom o. Arkandela nastavila je svoje vjerničko laičko djelovanje, svoju misiju, kao ravnateljica tršćanskog ogranka Udruge u Rijeci, prije 120 godina. Marija se u Rijeci najprije sva posvetila vjerskoj pouci djece i mladeži, a zatim karitativno-socijalnom radu, odnosno zbrinjavanju siromašne djece. U glazbenom dijelu nastupila je mlada violinistica Ana Šepić.

Christian Grailach

RASPORED SVETIH MISA I OBAVIJESTI IZ DRENOVSKIH ŽUPA

ŽUPA SV. JURJA MUČENIKA (Gornja Drenova)

U Župi sv. Jurja Mučenika za predstojeće blagdane sv. mise će se služiti po sljedećem rasporedu:

- Na **Badnjak**, 24. prosinca 2009., je posljednja sv. misa zornica u 6.30 sati, a ponoćna misa (polnoćka) je u 24 sata.
- Na **Božić**, 25. prosinca 2009., mise su u 9,30 i u 11 sati.
- Na blagdan **Sv. Stjepana**, 26. prosinca 2009., mise su u 10 i u 18,30 sati.
- Na **Staru godinu**, u četvrtak, 31. prosinca 2009., misa zahvalnica za završetak građanske 2009. godine u 18,30 sati.
- Na **Novu godinu**, 1. siječnja 2010., mise su u 9,30 i u 11 sati,
- U utorak, 5. siječnja 2010., misa je u 18,30 sati. Za vrijeme mise je blagoslov vode. Poslije mise u 19,30 sati Zbor DVD Drenova održat će **SVEČANI KONCERT**.
- Na blagdan **Sveta tri kralja**, u srijedu, 6. siječnja 2010., mise su u 9,30 i u 11 sati.

U ostale dane sv. mise služit će se radnim danom (od ponedjeljka do subote) počam od 27. prosinca 2009. godine pa na dalje u 18,30 sati, a nedjeljom u 9,30 i u 11 sati.

Blagoslov obitelji započet će 26. prosinca 2009., prema rasporedu istaknutom u oglasnom prostoru na župnoj crkvi, odnosno prema rasporedu napisanom u pastoralnom pismu kojeg su, uz prigodnu čestitku župnika, dobile sve obitelji na Gornjoj Drenovi.

ŽUPA BDM KARMELSKE (Donja Drenova)

U Župi Blažene Djevice Marije Karmelske za predstojeće blagdane sv. mise će se služiti po sljedećem rasporedu:

- Na **Badnjak**, 24. prosinca 2009., služit će se misa bdijenja za djecu i starije osobe u 21 sat, te ponoćna misa (polnoćka) u 24 sata.
- Na **Božić**, 25. prosinca 2009., mise su u 10 i u 18 sati.
- Na blagdan **Sv. Stjepana**, u subotu, 26. prosinca 2009., jutarnja misa je u 10 sati (za vrijeme mise je blagoslov vode). Popodnevna misa je u 18 sati, a poslije mise će Mješoviti pjevački zbor DVD Drenova održati **BOŽIĆNI KONCERT**.
- Na **Staru godinu**, u četvrtak 31. prosinca 2009. u 18 sati služit će se misa zahvalnica za završetak građanske 2009. godine.
- Na **Novu godinu**, 1. siječnja 2010., mise su u 10 i u 18 sati,
- Na blagdan **Sveta tri kralja**, u srijedu, 6. siječnja 2008., mise su u 9, 11 i u 18 sati.

Od ponedjeljka 30. studenog do Badnjaka služit će se sv. mise zornice u 6 sati, te radnim danom u 18 sati, a nedjeljom u 9, 11 i u 18 sati.

Blagoslov obitelji započet će 26. prosinca 2009., prema rasporedu istaknutom u oglasnom prostoru na župnoj crkvi. Obitelji koje su bile u programu blagoslova prošle godine bit će uvrštene u program i ove godine. Obitelji koje do sada nisu bile u programu blagoslova, a željele bi da ih se ove godine blagoslovi, neka se prijave župniku.

Draško Maršanić